

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 12T/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9521100152
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2021:9521100152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Špecializovaného trestného súdu zložený z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a Mgr. Ivana Matela v trestnej veci obžalovaného I. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.06.2021 v Pezinku takto

rozhodol:

Obžalovaný

I. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalý pobyt: U., mestská časť N. L. N. ul. č. XXX/XX,
je vinný, že

1. počas presne neurčeného obdobia od polovice roku 2009 do 01.10.2013 v Nitre, obžalovaný ako zamestnanec Československej obchodnej banky, a.s. (ďalej len „ČSOB, a.s.“) - pobočka Nitra, v Obchodnom dome MAX na Chrenovskej ulici č. 1661/30 postupne vykonal neoprávnené výbery hotovostí, ktoré potom po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I..I. tomuto odovzdával a následne, keď dlh narastal, tak začal fiktívne vkladať peniaze na svoj účet, ďalej na účet vedený na jeho sestru H. I., ako aj na účty vedené na mená I. I. a L. I., ktoré po nahodení do systému I..I. vybral v inej pobočke ČSOB, a.s. v Nitre alebo ich obž. I. previedol na svoje stávkové konto alebo vsadil cez internetové portály www.bet365.com <<http://www.bet365.com>>, www.bet-at-home.com <<http://www.bet-at-home.com>> na rôzne stávky; ďalej I..I. po vzájomnej dohode s obž. I. tiež robil fiktívne vklady na svoje účty vedené v tejto banke a následne po inventarizácii vykonanej v uvedenej banke, si tieto peniaze vyberal v iných pobočkách tejto banky v Nitre; ďalej na konci roku 2010, pred koncoročnou inventarizáciou v uvedenej banke, I..I. priniesol obž. I. do banky peniaze v hotovosti vo výške najmenej 120.000,- €, ktoré obž. I. dal do pokladne a po inventarizácii ich znovu vybral a vrátil I..I., pričom takto obž. I. konal v úmysle zakryť peňažný schodok v pokladni počas vykonávania tejto inventarizácie, potom pokračoval vo fiktívnych vkladoch na uvedené účty v banke a v následných výberoch až do októbra 2011, kedy dlh voči banke predstavoval už čiastku 287.000,- €; následne na konci r. 2012, keď obž. I. povedal I..I., že potrebuje peniaze na koncoročnú inventúru stavu pokladne v uvedenej banke, I..I. mu zavolať, aby sa stretli a doniesol obž. I. najskôr eurovú bankovku v nominálnej hodnote 100,- €, ktorá bola falošná a túto bankovku obž. I. na druhý deň vyskúšal, či prejde cez čítačku po vypnutí ochranných prvkov, a keď táto falošná bankovka prešla cez čítačku, následne I..I. vyhotovil a priniesol mu najmenej 187.000,- € vo falošných bankovkách v nominálnych hodnotách 100,- € a 500,- €, ktoré obž. I. vzápätí dal do osobnej pokladne na čas konania inventúry v banke a tieto falzifikáty bankoviek tam zostali až do 01.10.2013, kedy to vyšlo v uvedenej banke pri kontrole najavo, čím obž. I. spoločným konaním s I..I. spôsobil ČSOB, a.s. škodu vo výške 314.157,04 € pričom trestné konanie voči I..I. nebolo ku dňu 22.06.2021 právoplatne skončené

2. obž. I. samostatne v presne nezistený deň v septembri 2011, v tom čase ako zamestnanec ČSOB, a.s. - pobočka Nitra, oslovil v priestoroch tejto pobočky v Obchodnom dome MAX na Chrenovskej ulici 1661/30 v Nitre klienta banky B.. G. R. s tým, či si nechce uzatvoriť termínovaný účet s dobou platnosti na jeden mesiac, s čím tento súhlasil a dal obž. I. pokyn, aby na skúšku na jeden mesiac pripravil termínovaný účet na sumu 100.000,- € a dňa 08.09.2011 B.. R. v Obchodnom dome MAX, v pobočke ČSOB, a.s., u obž. I. podpísal zmluvu, ktorou splnomocnil banku, aby previedla sumu vo výške 100.000,- € z jeho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na termínovaný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX na jeden mesiac, pričom obž. I. termínovaný účet nezaložil, nezaevidoval ho do bankového systému a

sumu 100.000,- € nepreviedol na uvedený termínovaný účet, ale zaevidovaním samotného výberu, ktorý však podpísal v mene B.. R., bez jeho vedomia, na čo nemal oprávnenie, si znížil svoj dlh v pokladni o 100.000,- €; následne dňa 12.10.2011 B.. R. v Obchodnom dome MAX v pobočke ČSOB, a.s. u obž. I. podpísal zmluvu, ktorou splnomocnil banku, aby previedla sumu 200.000,- € z jeho osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na termínovaný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX na jeden mesiac, pričom obž. I. termínovaný účet znovu nezaložil, nezaevidoval ho do bankového systému a sumu vo výške 200.000,- € nepreviedol na uvedený termínovaný účet, ale časť z nej vo výške 100.000,- € už mal z predchádzajúcej transakcie zo dňa 08.09.2011 a časť z nej vo výške 100.000,- € zaevidoval ako výber, ktorý však znovu podpísal v mene B.. R. bez jeho vedomia, na čo nemal oprávnenie, čím si znížil svoj dlh v pokladni o ďalších 100.000,- € a dňa 25.06.2013 B.. R. znovu v Obchodnom dome MAX v pobočke ČSOB u obž. I. podpísal ďalšiu zmluvu, ktorou splnomocnil banku, aby previedla sumu 100.000,- € z jeho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na termínovaný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX na jeden mesiac, pričom obž. I. termínovaný účet znovu nezaložil, nezaevidoval ho do bankového systému a sumu 100.000,- € nepreviedol na termínovaný účet, ale samotnú transakciu zaevidoval ako výber na základe výberového lístku, ktorý však znovu podpísal v mene B.. R., bez jeho vedomia, na čo nemal oprávnenie, pričom uvedené termínované účty obž. I. každý mesiac zrušil a založil účty pod novými číslami a tiež každý mesiac obž. I. z týchto termínovaných účtov pripisoval B.. R. roky, čím znemožnil B.. R. zistiť, že termínované účty nie sú zaevidované a hotovosť vo výške 3-krát po 100.000,- € si takto ponechal pre vlastnú potrebu, a to na vykrytie dlhu v svojej pokladni, čím spôsobil B.. G. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, U., škodu vo výške 300.000,- €, teda

v bodoch 1. a 2.

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu, z toho čin v bode 1. spáchal spoločným konaním

- seba alebo inému zadovážil falšované alebo neoprávnene vyrobené peniaze a uvedený čin spáchal vo veľkom rozsahu,

čím spáchal

v bodoch 1. a 2.

- pokračovací obzvlášť závažný zločin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., z toho v bode 1. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

- obzvlášť závažný zločin „Falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov“ podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák.

a za to mu súd ukladá

podľa § 270 ods. 4 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 37 písm. e), písm. h), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov.

Súd podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. per analogiam zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad na tri roky.

Súd podľa § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. ukladá zhabanie vecí, a to 999 ks falšovaných bankoviek z toho:

- falšované bankovky nominálnej hodnoty 100,- €

o v počte 309 ks rovnakého sériového čísla X06388798826

o v počte 2 ks rovnakého sériového čísla S12075511192

o v počte 73 ks rovnakého sériového čísla S19836967894

o v počte 80 ks rovnakého sériového čísla S11475678238

o v počte 2 ks rovnakého sériového čísla S11817423754

o v počte 321 ks rovnakého sériového čísla S02346613373

- falšované bankovky nominálnej hodnoty 500,- €

o v počte 64 ks rovnakého sériového čísla X00831320516

o v počte 7 ks rovnakého sériového čísla N41050877862

o v počte 2 ks rovnakého sériového čísla N37048991421

o v počte 11 ks rovnakého sériového čísla X04604294513

o v počte 127 ks rovnakého sériového čísla X05230578656

o v počte 1 ks bez sériového čísla.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36854140 škodu vo 314.157,04 €.

So zvyškom nároku na náhradu škody súd odkazuje poškodenú spoločnosť podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V tejto trestnej veci podal prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra dňa 27.08.2014 obžalobu na Okresnom súde Nitra (č.l. 342) voči dvom obžalovaným (I. I. a I. I.).

Vec bola dňa 29.09.2014 postúpená Špecializovanému trestnému súdu (č.l. 399), ktorý rozsudkom sp. zn. 1T/36/2014 zo dňa 26.10.2015 (č.l. 440) uznal oboch obžalovaných vinnými, pričom predtým prijal vyhlásenie obž. I. zo dňa 22.01.2015 o jeho vine vo vzťahu k oboj žalovaným skutkom v zmysle podanej obžaloby (č.l. 342). Najvyšší súd Slovenskej republiky však uznesením sp. zn. 4To/3/2016 zo dňa 28.09.2017 tento odsudzujúci rozsudok zrušil a vec vrátil späť Špecializovanému trestnému súdu s tým, aby táto bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu (č.l. 463).

Po vrátení veci nový senát Špecializovaného trestného súdu vykonal hlavné pojednávanie od začiatku, avšak v zmysle vysloveného názoru odvolacieho súdu už bol viazaný vyhlásením obž. I. o jeho vine, ktoré tento učinil ešte dňa 22.01.2015 pred iným senátom (č.l. 420), a ten jeho vyhlásenie prijal. Na prvom hlavnom pojednávaní (19.05.2021 - č.l. 541) I. I. neučinil vyhlásenie o vine, preto súd v záujme urýchlenia konania vylúčil vec obž. I. na samostatné konanie (č.l. 1), ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 12T/7/2021.

Po vylúčení veci obž. I. na samostatné konanie už súd neopakoval dokazovanie vykonané na spoločnom hlavnom pojednávaní dňa 19.05.2021, lebo tým by sa negovali dôvody, pre ktoré súd k vylúčeniu veci pristúpil (urýchlenie konania - § 21 ods. 1 Tr. por.). Judikatúrou odporúčaný postup (Rt-93/1999) je už zmenenou právnou úpravou prekonaný. V minulosti totiž nebolo pravidlom, aby sa vylúčená vec prejedнала v tom istom senáte. Všeobecne záväzný právny predpis v tomto smere chýbal a spôsob pridelenia vylúčenej veci bol ponechaný na „voľnú“ úpravu podľa Rozvrhu práce jednotlivých súdov. V súčasnosti je však už právnym predpisom určené, že vylúčená vec sa vždy (obligatórne) prejedná v tom istom zložení senátu (§ 152 ods. 1 vyhl. č. 543/2005 Z.z.). Zásada bezprostrednosti je teda zachovaná. Následne na hlavnom pojednávaní dňa 22.06.2021 (č.l. 591) už teda súd nevykonával dokazovanie ohľadom žalovaných skutkov (dôkazy o vine obž. I.), ale vykonal už len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody a o ochrannom opatrení v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný I. I. sa na hlavnom pojednávaní nezúčastnil, ale požiadal o jeho vykonanie bez jeho prítomnosti (č.l. 540, 589). Súd preto prečítal zápisnice o výpovediach obž. I. vykonaných v prípravnom konaní dňa 02.10.2013 (č.l. 81), dňa 08.11.2013 (č.l. 87), dňa 17.02.2014 (č.l. 95) a dňa 12.06.2014 (č.l. 100), ako aj zápisnicu o konfrontácii s I. I. zo dňa 10.04.2014 (č.l. 105).

Súd neakceptoval návrh prokurátora na prečítanie výpovede obžalovaného učinenej na hlavnom pojednávaní dňa 22.01.2015 pred iným senátom (č.l. 544), keďže teraz súd (v novom zložení senátu) vykonával hlavné pojednávanie od začiatku. Na procesné úkony realizované na hlavnom pojednávaní pred iným senátom sa teda neprihliada (s výnimkou už prijatého vyhlásenia o vine obž. I.).

Obžalovaný I. v rámci svojich výpovedí v prípravnom konaní hneď od začiatku priznal spáchanie obidvoch žalovaných skutkov. Uviedol, že neoprávnene získané finančné prostriedky použil sčasti ako vklady na svoje stávkové kontá v internetových stávkových spoločnostiach v snahe získať pre seba majetkový prospech (výhru) a sčasti ako pôžičky pre I. I. v snahe získať pre seba majetkový prospech (úroky, provízie). Potvrdil, že pri páchaní tejto trestnej činnosti využil svoju pracovnú pozíciu (zamestnanie) v ČSOB, a.s. Ohľadom zaistených falšovaných bankoviek tvrdil, že tieto mu priniesol I. I., ktorý mu vravel, že ich vyrobil doma na svojej tlačiarňi. Tieto bankovky následne obž. I. použil na simuláciu správneho stavu hotovosti (zakrytie schodku) v pokladni, resp. v trezore.

Svedkyňa-poškodená C.. U. A. ako poverená zamestnankyňa ČSOB, a.s. na hlavnom pojednávaní (č.l. 542, 545) uplatnila voči obžalovanému nárok na náhradu škody spôsobenú skutkom č. 1 vo výške 314.157,04 €, t.j. tak, ako bol tento nárok zo strany ČSOB, a.s. uplatnený už v prípravnom konaní (č.l. 132, 143). Uviedla, že táto škoda predstavuje zistený schodok stavu hotovosti v príručnej pokladni obžalovaného (16.850,- €) a zistený schodok stavu hotovosti v trezore (297.307,04 €), ktorá bola sčasti „krytá“ falšovanými bankovkami v sume 184.700,- €.

Okrem toho svedkyňa-poškodená na hlavnom pojednávaní uplatnila nárok na náhradu škody voči obž. I. aj za skutok č. 2 vo výške 368.541,40 €. Uviedla, že medzičasom bola uzavretá mimosúdna dohoda s ich klientom (B.. G. R.), v dôsledku čoho de facto došlo k prechodu nároku na náhradu škody za skutok č. 2 na ČSOB, a.s.

Svedkovia G. G. R. (č.l. 186) a B. D. E. (č.l. 189) ako tzv. bezpečnostní zamestnanci ČSOB, a.s. potvrdili, že vtedajší riaditeľ pobočky ČSOB, a.s. v Nitre (B. B.B.) porušil viacero interných bezpečnostných predpisov, v dôsledku čoho riadne nevykonával štvrťročnú inventarizáciu stavu hotovosti v trezore, umožnil obžalovanému manipuláciu s hotovosťou bez súbežnej kontroly druhým zamestnancom a tiež mu umožnil individuálny vstup do priestorov banky, ba i do trezoru (bez prítomnosti ďalšieho zamestnanca).

Na hlavnom pojednávaní boli predložené falšované bankovky nominálnej hodnoty 100,- € (787 ks) a nominálnej hodnoty 500,- € (212 ks), ktoré boli zaistené pri ohliadke miesta činu (č.l. 192-205) a následne boli podľa § 3 ods. 5 vyhl. č. 607/2008 Z.z. odovzdané do úschovy Národnej banky Slovenska, ktorá ich súdu vydala na účely trestného konania (č.l. 438), pričom potvrdila, že ide o tzv. nepodarené falzifikáty bankoviek (č.l. 207-208). Predmetné stanovisko NBS vypracovala ex lege v zmysle § 17e ods. 4 zákona č. 566/1992 Zb. Nešlo teda o odbornú činnosť procesne realizovanú podľa § 141 a nasl. Trestného poriadku, a preto nebolo k tomu potrebné predchádzajúce opatrenie či osobitná žiadosť zo strany vyšetrovateľa.

Súd prečítal aj nikým nenavrhované listinné dôkazy, ktoré súviseli s výrokom o treste, keďže v tomto smere sa obmedzenie dôkaznej aktivity súdu neuplatňuje (§ 2 ods. 11 Tr. por.). Kontradiktórnosť trestného konania, t.j. spor medzi obžalovaným a prokurátorom (St-44/2017) sa totiž týka len rozhodovania o vine, nie rozhodovania o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora a obhajcov obžalovaného prečítal znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu obž. I. (č.l. 426-437). Znalcov síce pribral pôvodný senát, ktorého zaujatosť však bola konštatovaná len vo vzťahu ku I. I.. Tento dôkaz bol teda obstaraný zákonným spôsobom. Podľa znalcov (psychiatrov) obž. I. v čase páchania trestnej činnosti netrpel žiadnou duševnou poruchou a jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti zostali zachované. Bol síce hazardným hráčom, avšak bez psychiatrickej patológie. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Obžalovaný je schopný sa v budúcnosti vyhnúť páchaniu ďalšej trestnej činnosti a na svoju minulosť má v tomto smere správny, t.j. kritický pohľad.

Zo správ o povesti obžalovaného mal súd preukázané, že tento nebol doteraz trestne stíhaný ani odsúdený za žiaden iný trestný čin. Je evidovaný len ako páchatel dopravných priestupkov. Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 572) vyplýva, že obžalovaný bol od 15.08.2008 do 10.10.2013 zamestnancom ČSOB, a.s. a predtým (od roku 2002) pracoval v banke OTP a.s. Po prepustení z väzby pracoval v spoločnosti ENGELS s.r.o. (19.12.2014 - 31.10.2018) a vzápätí v spoločnosti DELFY, s.r.o., kde pracuje doteraz. Od svojho súčasného zamestnávateľa má kladné pracovné hodnotenie (č.l. 590). Okrem toho obžalovaný v rokoch 2006-2007 podnikal, ale dňa 31.07.2007 svoju podnikateľskú činnosť ukončil (č.l. 576, 578).

Podľa ďalších lustrácií je obžalovaný nemajetný, t.j. v bankách nemá evidované žiadne účty s reálnymi zostatkami finančných prostriedkov (č.l. 581), nie je vlastníkom či spoluvlastníkom žiadnych nehnuteľností na území Slovenskej republiky (č.l. 585), nie je účastný v obchodných spoločnostiach (č.l. 580). Popri tom však obžalovaný nie je evidovaný ako tzv. neplatič voči Finančnej správe (č.l. 587), resp. voči Sociálnej poisťovni (č.l. 588). Obžalovaný je slobodný a bezdetný (č.l. 559).

Pri rozhodovaní o vine obž. I. I. súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obž. I. v zmysle podanej obžaloby (§ 257 ods. 8 Tr. por.). Podľa vysloveného názoru odvolacieho súdu bol totiž nový senát (po vrátení veci) viazaný vyhlásením obž. I. o jeho vine, ktoré tento učinil dňa 22.01.2015 pred iným senátom (č.l. 420).

Súd teda prevzal do skutkovej vety rozsudku opis skutkov presne podľa obžaloby s tým, že v závere skutku č. 1 doplnil informačný údaj o tom, že zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o vine druhej (pôvodne spoluobžalovanej) osoby, ktorú súd preto označil len tzv. iniciálkami.

Vzhľadom na vyhlásenie obž. I. o jeho vine však bol súd viazaný nielen opisom skutkov v obžalobe, ale aj tam uvedenou právnou kvalifikáciou (rozh. NS SR sp. zn. 1Tdo V 9/2017 zo dňa 03.10.2018; sp. zn. 2To/5/2011 zo dňa 07.02.2012; sp. zn. 4To/5/2018 zo dňa 30.06.2020).

Takto opísané konanie obž. I. teda súd právne kvalifikoval ako jednočinný súbeh pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., z toho v bode 1. v spolupáchateľstve a obzvlášť závažného zločinu „Falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov“ podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Na strane obž. I. možno konštatovať, že existujú tri poľahčujúce okolnosti, keďže tento obžalovaný:

- viedol pred spáchaním týchto trestných činov riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.)
- priznal sa k spáchaniu týchto trestných činov a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.)
- napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.)

Oproti tomu bola zistená existencia dvoch priťažujúcich okolností, keďže obžalovaný:

- spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.)
- zneužil svoje zamestnanie na dosiahnutie neoprávnenej výhody (§ 37 písm. e) Tr. zák.)

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (3:2) súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší zo zbíhajúcich trestných činov (§ 270 ods. 4 Tr. zák. = 12 až 20 rokov) a znížil hornú hranicu o jednu tretinu. Do úvahy by tak prichádzalo uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí 12 rokov až 17 rokov 4 mesiace. Súd však na prospech obžalovaného zohľadnil ním učené vyhlásenie o vine obdobne, ako keby mu bol trest ukladaný v konaní o dohode o vine a treste (St-44/2017) a znížil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam). Napokon bol teda obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby 8 rokov až 17 rokov 4 mesiace.

Súd následne uložil obž. I. trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, keď okrem už spomínaného vyhlásenia o vine z roku 2015 zohľadnil aj čas, ktorý uplynul od spáchania činu (cca 10 rokov).

Napokon súd pripomína, že obžalovaný už časť trestu vykonal, keďže viac ako rok (01.10.2013 - 16.10.2014) bol vo väzbe (č.l. 58, 402).

Nemožno prehliadať, že obžalovaný po prepustení z väzby už viac ako 6 rokov, odkedy bolo (v zmysle názoru odvolacieho senátu) právoplatne rozhodnuté o jeho vine, ešte stále čaká na definitívne rozhodnutie o druhu a výmere jeho trestu. Po celý ten čas pritom vie, že mu reálne hrozí tzv. nepodmienečný trest odňatia slobody dlhšieho trvania, keďže trestné sadzby za spáchané trestné činy sú známe a rovnako je mu známe, aký trest mu bol (hoc' neprávoplatne) uložený rozsudkom z roku 2015. V takejto životnej situácii (perspektíve) je iste náročné začať „nový život“. Aj preto súd pozitívne hodnotí, že obžalovaný sa po prepustení z väzby riadne zamestnal (č.l. 572) a vedie riadny život.

Okrem toho súd do istej miery prihliadol aj na to, že páchanie trestnej činnosti zo strany obž. I. ako zamestnanca ČSOB, a.s. v takom rozsahu a po taký dlhý čas bolo možné nie preto, že išlo z jeho strany o dlhodobu pripravovanú či zvlášť sofistickovanú trestnú činnosť, ale skôr preto, že zo strany jeho nadriadeného došlo k sérii chybných pracovných postupov, v dôsledku čoho nebola jeho činnosť riadne kontrolovaná a bol mu neoprávnene ponechaný dispozičný priestor s hotovosťou, vrátane voľného a nekontrolovaného prístupu do trezoru (výpovede svedkov B., E., G., R.). Zamestnávateľ teda sám vytvoril svojmu zamestnancovi podmienky (príležitosť) na páchanie trestnej činnosti.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam súd neaplikoval pri rozhodovaní o výmere trestu ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a neuložil obžalovanému ešte miernejší trest, vzhľadom na závažnosť spáchaných trestných činov a osobitný záujem štátu na potieraní kriminality spojenej s falšovaním bankoviek.

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obž. I. síce spáchal obzvlášť závažný zločin, avšak vzhľadom na prijaté vyhlásenie o jeho vine súd nebol viazaný ustanovením § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a mohol obžalovaného zaradiť aj do ústavu s miernejším stupňom stráženia (§ 48 ods. 5 Tr. zák. per analogiam, v spojení so stanoviskom NS SR č. St/44/2017). V priebehu výkonu trestu nie je vylúčené preradenie obžalovaného do ústavu s nižším stupňom stráženia po splnení zákonom určených podmienok (§ 411 Tr. por.; § 9 zák. č. 475/2005 Z.z.).

Hoci obžalovaný zneužil svoju pracovnú pozíciu v ČSOB na páchanie trestnej činnosti, súd mu neuložil žiadny trest zákazu činnosti (napr. zákaz vykonávať zamestnanie vyžadujúce hmotnú zodpovednosť). Prihliadol pritom opäť na odstup času od spáchania činu a na výmeru uloženého trestu (dobu jeho výkonu). Okrem toho uložením takého druhu trestu by mohlo dôjsť k sťaženiu a oddialeniu vymoženia náhrady škody pre poškodenú spoločnosť.

Ďalej súd uložil obžalovanému aj tzv. obligatórny ochranný dohľad vo výmere tri roky. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Súd však vo výroku o treste neurčil lehoty, v ktorých bude obžalovaný povinný sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka, pretože to by bolo neúčelným zasahovaním do priebehu budúcej probácie. V zmysle § 455 Tr. por. má súd v odsudzujúcom rozhodnutí určiť len rozsah ochranného dohľadu (povinnosti a zákazy), avšak nie aj frekvenciu vykonávania jednotlivých (budúcich) stretnutí medzi obžalovaným a probačným a mediačným úradníkom.

Rovnako súd v tomto rozsudku neuložil obž. I. osobitné povinnosti a zákazy počas trvania ochranného dohľadu, keďže ten začne plynúť až po prepustení obžalovaného na slobodu. Javí sa byť neúčelné

ukladať mu povinnosti, ktorých plnenie môže byť v ďalekej budúcnosti už neefektívne, príp. právna úprava môže byť odlišná. Vo vzťahu k obžalovanému samozrejme platí zákonný rozsah povinností a obmedzení určený priamo v § 77 ods. 1 Tr. zák.

Podľa aktuálnej právnej úpravy je každý odsúdený, ktorému bol uložený ochranný dohľad, povinný dostaviť sa k probačnému a mediáčnemu úradníkovi do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu, a to na tom okresnom súde, v ktorého obvode bude mať odsúdený v tom čase bydlisko. Následne je ex lege každý odsúdený v rámci takto uloženého ochranného dohľadu povinný:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať
- osobne sa hlásiť v lehotách, ktoré mu určí probačný a mediálny úradník
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

Súd v rámci ochranných opatrení uložil aj zhabanie vecí vzťahujúce sa na už zaistené falšované bankovky, ktoré boli nájdené v trezore ČSOB, a.s. V priebehu trestného konania nebolo preukázané, že tieto bankovky patria obž. I., preto uloženie trestu prepadnutia týchto vecí neprichádzalo do úvahy (§ 60 ods. 4 Tr. zák.).

Súd preto predmetné veci zhabal v zmysle novelizovaného ustanovenia § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktoré možno použiť aj v konaní o čine spáchanom pred účinnosťou tohto ustanovenia (§ 2 ods. 3 Tr. zák.). V danom prípade je nepochybné, že tieto veci boli určené a použité na páchanie skutku č. 1. Vlastníkom zhabaných falšovaných bankoviek sa ex lege stáva štát, keďže súd v tomto smere neučinil iné rozhodnutie (§ 83 ods. 2 Tr. zák.).

Súd neuložil obž. I. trest prepadnutia majetku za spáchanie trestného činu podľa § 270 Tr. zák. Nebolo totiž preukázané, že obžalovaný svoj majetok nadobudol aspoň v značnom rozsahu touto trestnou činnosťou (§ 58 ods. 2 in fine Tr. zák.). V prípravnom konaní nebolo v tomto smere realizované žiadne dokazovanie a dôkazy vykonané súdom na hlavnom pojednávaní svedčia skôr o nemajetnosti obžalovaného. Chýbal teda majetok, voči ktorému by vôbec bolo možné riešiť otázku spôsobu jeho nadobudnutia.

Súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu spôsobenú skutkom č. 1 poškodenej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s. vo výške 314.157,04 €. Tento nárok na náhradu škody si poškodená spoločnosť uplatnila do skončenia prípravného konania (č.l. 132, 143). Súd zaviazal obž. I. na náhradu škody samostatne, keďže zatiaľ nebolo preukázané, že škodu tejto spoločnosti spôsobila aj iná osoba. Tým nie je vylúčená možnosť zaviazat' v inom konaní na náhradu škody aj túto osobu a rovnako tým nie je dotknuté právo obž. I. domáhať sa vypořádania s prípadným spoluškodcom (§ 439 Obč. zák.).

Až na hlavnom pojednávaní začala ČSOB, a.s. uplatňovať nárok na náhradu škody voči obžalovanému aj vo vzťahu ku skutku č. 2 (č.l. 542). Súd preto v tejto časti vyhodnotil nárok ako oneskorený (§ 46 ods. 3 Tr. por.) aj nedôvodný, keďže v zmysle opisu skutku č. 2, ku ktorému učinil obž. I. vyhlásenie o vine, bola škoda spôsobená inému subjektu.

Súd neakceptoval argument poškodenej spoločnosti, že v dôsledku mimosúdnej dohody s ich klientom (B.. G. R.) došlo k prevodu či prechodu práv. Nemožno prehliadať, že nárok na náhradu škody voči obžalovanému neuplatnil včas (do skončenia vyšetrovania) ani B.. R.. Súd teda poškodenú spoločnosť v tejto časti odkázal na civilný proces aplikujúc pritom ustanovenie § 288 ods. 2 Tr. por., ktoré nerozlišuje právny dôvod, pre ktorý bol nárok na náhradu škody priznaný len sčasti.

O nároku poškodeného B.. G. R. vo vzťahu ku skutku č. 2 súd nekonal a nerozhodoval, keďže tento poškodený si v rámci tzv. adhézneho konania nárok na náhradu škody voči obžalovanému neuplatnil.

Výrok o vine, výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení (ochranný dohľad, zhabanie vecí) boli v senáte prijaté jednohlasne, t.j. pomerom hlasov 3:0.

v bodoch 1. a 2.

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu, z toho čin v bode 1. spáchal spoločným konaním

- seba alebo inému zadovážil falšované alebo neoprávnene vyrobené peniaze a uvedený čin spáchal vo veľkom rozsahu,

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Špecializovanom trestnom súde v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.